

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 16. heinäkuuta 2018
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

SAATE

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	13. heinäkuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	C(2018) 4404 final
Asia:	KOMMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../..., annettu 13.7.2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja C(2018) 4404 final.

Liite: C(2018) 4404 final

Bryssel 13.7.2018
C(2018) 4404 final

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../...,

annettu 13.7.2018,

**Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä
luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidun
asetuksen (EU) 2015/61 muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN TAUSTA

1.1. Likviditeetin sääntelyn ja maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen yleinen tausta

Maailmanlaajuinen finanssikriisi antoi kipeän osoituksen tiukkojen maksuvalmiussääntöjen välttämättömyydestä. Kun sääntöjä ei ollut, eräistä luottolaitoksista tuli liian riippuvaisia keskuspankkien tarjoamasta lyhytaikaisesta rahoituksesta ja likviditeetistä, ja lopulta niitä jouduttiin pelastamaan pankkituella, johon käytettiin valtavia määriä julkisia varoja.

Tiukempien maksuvalmiussääntöjen tarve on tunnustettu kansainvälisesti, minkä vuoksi Baselin pankkivalvontakomitean, jäljempänä 'Baselin komitea', kehittämään Basel III -järjestelmään sisällytettiin asiaan liittyviä standardeja. Maksuvalmiusvaatimuksen tarkoituksena on välttää riski, joka aiheutuu siitä, että luottolaitokset ovat liian riippuvaisia keskuspankkien tarjoamasta lyhytaikaisesta rahoituksesta ja likviditeetistä. Maksuvalmiusvaatimuksessa edellytetään, että luottolaitoksilla on riittävästi likvidejä varoja (ts. omaisuuseriä, jotka voidaan realisoida siten, että niiden arvo alenee vain vähän tai ei alene lainkaan) selviytyäkseen siitä, että 30 kalenteripäivän pituisen stressikauden aikana odotettavissa olevat likviditeetin ulosvirtaukset ylittävät sisäänvirtaukset.

Asetuksen (EU) N:o 575/2013¹, jäljempänä 'vakavaraisuusasetus', kesäkuussa 2013 antaessaan lainsäädäntövallan käyttäjät ottivat käyttöön kaikkia laitoksia (luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä) koskevan yleisen maksuvalmiusvaatimuksen (vakavaraisuusasetuksen 412 artiklan 1 kohta) ja raportointivaatimuksen (vakavaraisuusasetuksen 415–425 artikla). Lisäksi ne siirsivät vakavaraisuusasetuksen 460 artiklassa komissiolle vallan määrittää yksityiskohtaisesti luottolaitosten yleinen maksuvalmiusvaatimus. Komissio antoi 10. lokakuuta 2014 delegoidun asetuksen (EU) 2015/61², jäljempänä "maksuvalmiusvaatimusta koskeva delegeoitu asetus", joka tuli voimaan 1. lokakuuta 2015. Maksuvalmiusvaatimusta koskevassa delegoidussa asetuksessa täsmennetään, mitkä varat on katsottava likvideiksi (niin kutsutut laadukkaat likvidit varat), jäljempänä 'HQLA-varat', ja miten luottolaitosten on laskettava 30 kalenteripäivän pituisen stressikauden aikana odotettavissa olevat käteisen ulos- ja sisäänvirtaukset. Maksuvalmiusvaatimus on yksi vakavaraisuusasetuksen merkittävimmistä uudistuksista verrattuna EU:n aiempaan vakavaraisuuslainsäädäntöön. Vaikka aiempikin vakavaraisuuslainsäädäntö sisälsi maksuvalmiutta koskevia yleisiä sääntöjä, siinä ei ollut yksityiskohtaisia sääntöjä siitä, mitä likvidit varat ovat ja kuinka mahdolliset käteisen nettoulosvirtaukset olisi laskettava.

1.2. Maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen muutosten tausta

Maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen soveltamisesta saatujen alustavien kokemusten ja jäsenvaltioiden kanssa käytyjen keskustelujen perusteella komissio katsoo, että maksuvalmiusvaatimusta koskevaan delegeoituun asetukseen on aiheellista tehdä eräitä vähäisiä muutoksia, joilla parannetaan sen käytännön soveltamista ja helpotetaan sen tavoitteiden saavuttamista.

¹ Asetus (EU) N:o 575/2013 (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

² EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1.

Ensimmäinen ja tärkein muutos on se, että takaisinostosopimuksista³, takaisinmyyntisopimuksista ja vakuudellisia vaihtosopimuksia koskevista transaktioista⁴ johtuvien odotettavissa olevien likviditeetin ulosvirtausten⁵ ja sisäänvirtausten⁶ laskenta muutetaan täysin Baselin komitean kehittämän kansainvälisen likviditeettiä koskevan standardin mukaiseksi. Näiden transaktioiden kohtelu maksuvalmiusvaatimusta koskevassa delegoidussa asetuksessa on yhdenmukainen vakavaraisuusasetuksen kanssa, eikä sitä ollut kyseenalaistettu maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen antamista edeltäneissä useissa keskusteluissa. Tästä huolimatta monet sidosryhmät ovat myöhemmin pyytäneet, että käteisen ulosvirtauslaskelman olisi oltava suoraan yhteydessä jatkettavien transaktioiden osuuteen (mikä on linjassa käteisvelkaan sovellettavan annettavan vakuuden arvonleikkauksen kanssa Baselin komitean standardin mukaisesti) eikä niinkään vakuuden likviditeettiarvoon. Tätä lähestymistapaa olisi sovellettava myös vakuudellisiin vaihtosopimuksiin. Tällä muutoksella varmistettaisiin samoista transaktioista johtuvien ulosvirtausten ja sisäänvirtausten symmetrisyys, millä helpotettaisiin siten erityisesti kansainvälisesti toimivien luottolaitosten tehokasta likviditeetin hallintaa.

Toinen sisällöllinen muutos koskee kolmansien maiden keskuspankeissa olevien tiettyjen varantojen⁷ kohtelua. Voimassa olevan maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen nojalla luottolaitoksen hallussa olevia varantoja, jotka sijaitsevat kolmannen maan keskuspankissa, jonka valittu ulkoinen luottoluokituslaitos, jäljempänä 'ECAI', on luokitellut luottoluokkaan 1, voidaan käsitellä tason 1 likvideinä varoina⁸, jos luottolaitos voi nostaa kyseiset varannot milloin tahansa stressikausien aikana ja tällaisen noston edellytykset on määritetty varantojen säilyttäjänä toimivan keskuspankin ja kyseisen kolmannen maan valvontaviranomaisten välisessä sopimuksessa. Olisi aiheellista ulottaa sama kohtelu koskemaan myös sellaisissa keskuspankeissa olevia varantoja, joita valittu ECAI ei ole luokitellut luottoluokkaan 1⁹, edellyttäen että varantoja voidaan käyttää kattamaan stressitestien kohteena olevat likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat saman valuutan määräisiä kuin kyseiset varannot. Keskuspankki voi tarjota likviditeettiä oman valuutan määräisenä, ja keskuspankin luottoluokituksella on vähemmän merkitystä likviditeetille kuin vakavaraisuudelle. Olisi aiheellista myös tunnustaa erilaiset kolmansissa maissa käytetyt oikeudelliset välineet, joilla määritellään varannoista tehtävien nostojen ehdot, esimerkiksi keskuspankkien ja valvontaviranomaisten väliset sopimukset, mutta myös paikalliset maksuvalmiusvaatimusta koskevat säännöt. Samoin olisi aiheellista hyväksyä myös EU:n luottolaitosten kolmansissa maissa sijaitsevista sivuliikkeissä olevat varannot tason 1 likvideiksi varoiksi, jos tarvittavat edellytykset täyttyvät. Ellei näitä muutoksia tehdä, varannot sellaisissa keskuspankeissa, joita valittu ECAI ei ole luokitellut luottoluokkaan 1,

³ Takaisinostotransaktiosta on kyse silloin, kun käteisvaroja otetaan lainaksi sellaista vakuutta vastaan, joka on arvopaperi, usein valtion joukkovelkakirja. Takaisinmyyntitransaktio on sama transaktio, mutta käteistä lainaksi antavan osapuolen näkökulmasta tarkasteltuna. Vakuudellisissa vaihtosopimuksissa arvopaperi vaihdetaan tilapäisesti toista arvopaperia vastaan.

⁴ Maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen 28 artiklan 4 kohdan mukainen vakuudellisten vaihtosopimusten ulosvirtaus tai 32 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukainen sisäänvirtaus.

⁵ Maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen 28 artiklan 3 kohta.

⁶ Maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen 32 artiklan 3 kohdan b alakohta.

⁷ Maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan d alakohta.

⁸ Yleisesti tason 1 likvidejä varoja (tiettyjä katettuja joukkolainoja lukuun ottamatta) voidaan käyttää rajoituksetta maksuvalmiuspuskuriin, kun taas tason 2A varoja voidaan käyttää enintään 15 prosenttia ja tason 2B varoja enintään 40 prosenttia maksuvalmiuspuskurista.

⁹ Tämä voisi vaikuttaa esimerkiksi Turkin, Brasilian, Kiinan, Intian, Marokon, Algerian, Ukrainan ja Vietnamin keskuspankeissa oleviin varantoihin.

suljettaisiin maksuvalmiuspuskurin ulkopuolelle, vaikka ne hyväksyttäisiin maksuvalmiusvaatimuksen paikallisessa täytäntöönpanossa. Muutokset tekemällä voidaan siis varmistaa näiden varantojen tasapuolisempi kohtelu. Ne parantavat myös yhdenmukaisuutta Baselin komitean standardin kanssa.

Kolmas sisällöllinen muutos liittyy tietyjen EU:n ulkopuolisten maiden likvidien varojen vähimmäisliikkeeseenlaskumäärästä tehtävään poikkeukseen¹⁰. Vähimmäisliikkeeseenlaskumäärää koskevia vaatimuksia sovelletaan moniin EU:n alueen likvideihin varoihin¹¹. Sen seurauksena kyseisiä sääntöjä sovelletaan myös konsolidoidulla tasolla EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen EU:n ulkopuolisten tytäryritysten hallussa oleviin likvideihin varoihin. Tämä johtaa siihen, että tytäryrityksen hallussa olevia paikallisten maksuvalmiussääntöjen täyttämiseen kelpaavia likvidejä varoja, jotka ovat paikallisten maksuvalmiussääntöjen nojalla muutoin hyväksyttäviä, mutta jotka eivät täytä vähimmäisliikkeeseenlaskumäärää koskevia EU:n vaatimuksia, ei oteta huomioon. Tämä saattaa aiheuttaa EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen likvidien varojen vajeen konsolidoidulla tasolla, koska EU:n ulkopuolisesta tytäryrityksestä johtuva maksuvalmiusvaatimus sisällytettäisiin konsolidoituun maksuvalmiusvaatimukseen, kun taas EU:n ulkopuolisen tytäryrityksen hallussa olevia vastaavia hyväksyttäviä likvidejä varoja ei otettaisi huomioon vähimmäisliikkeeseenlaskumäärää koskevien EU:n vaatimusten vuoksi. Näin ollen ehdotetaan, että konsolidoidulla tasolla tehdään poikkeus kaikista sovellettavista EU:n ulkopuolisen tytäryrityksen hallussa olevien kolmannen maan likvidien varojen vähimmäisliikkeeseenlaskumäärää koskevista vaatimuksista. Ehdotettu poikkeus rajoittuisi kolmansien maiden varoihin, jotka kattavat sellaiset likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat stressitestien kohteena ja jotka ovat saman valuutan määräisiä kuin sen kolmannen maan valuutta, jonka kansallisen lainsäädännön nojalla varoja voidaan pitää likvideinä varoina.

Neljäs sisällöllinen muutos liittyy kumoamismekanismin¹² soveltamiseen maksuvalmiuspuskurin laskennassa. Tarkoituksena on varmistaa, että maksuvalmiusvaatimuksen täytäntöönpano ei estä rahapolitiikan tehokasta välittymistä kansantalouteen, minkä lisäksi voidaan odottaa, että vakavissa stressitilanteissa vakuudelliset transaktiot EKP:n tai jäsenvaltion keskuspankin kanssa uusitaan. Sen vuoksi ehdotetaan otettavaksi käyttöön kumoamismekanismin koskeva poikkeus, jota sovelletaan EKP:n tai jäsenvaltion keskuspankin vakuudellisiin transaktioihin, i) joihin liittyy HQLA-varoja vähintään yhdessä transaktion osassa ja ii) jotka erääntyvät seuraavan 30 kalenteripäivän aikana. Tähän poikkeukseen sovelletaan asianmukaisia suojatoimia ja toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä se etukäteen kuultuaan ensin transaktion vastapuolena olevaa keskuspankkia sekä EKP:tä silloin, kun keskuspankki on eurojärjestelmään kuuluva keskuspankki, jotta vältettäisiin mahdolliset suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttötilaisuudet tai kielteisten kannustimien muodostuminen luottolaitoksille. Maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen yhtenäistämiseksi paremmin Baselin komitean standardin kanssa myös johdannaistransaktioista saatuja vakuuksia esitetään poistettavaksi kumoamismekanismista.

¹⁰ Maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen 2 artiklan 3 kohdan a alakohta.

¹¹ Vähimmäisliikkeeseenlaskumäärää koskevia vaatimuksia sovelletaan katettuihin joukkolainoihin, yrityslainoihin ja arvopaperistamisiin, mutta ei käteisvaroihin, valtion arvopapereihin ja keskuspankkien varoihin. Baselin komitean standardissa ei määrätä tällaisesta vaatimuksesta.

¹² Kumoamismekanismin tarkoituksena on määrittää ylärajat taseiden 2A ja 2B HQLA-varoille maksuvalmiuspuskurissa. Laitoksen HQLA-varojen määrän laskemista varten maksuvalmiusvaatimusta koskevassa delegoidussa asetuksessa edellytetään, että seuraavien 30 kalenteripäivän aikana erääntyvät transaktiot kumotaan vastakkaisella transaktiolla, jos HQLA-varoja vaihdetaan vähintään yhdessä transaktion osassa.

Viimeinen sisällöllinen muutos koskee uusien yksinkertaisen, läpinäkyvän ja standardoidun arvopaperistamisen, jäljempänä 'YLS-arvopaperistaminen', kriteerien sisällyttämistä maksuvalmiusvaatimusta koskevaan delegoituun asetukseen. Ehdotuksen mukaan YLS-arvopaperistamisia voidaan pitää tason 2B HQLA-varoina, jos ne täyttävät maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen 13 artiklassa säädetyt edellytykset. YLS-asetuksessa¹³ luetellaan YLS-arvopaperistamisten kriteerit. Ehdotuksen mukaan useimmat maksuvalmiusvaatimusta koskevassa delegoidussa asetuksessa säädetyt kriteerit korvattaisiin viittauksella YLS-asetukseen. Likviditeettiä (kuten liikkeeseenlaskumäärää, luokitusta tai kohde-etuuteen liittyvien riskien tyyppiä) koskevat kriteerit kuitenkin säilytettäisiin.

Lopuksi ehdotetaan eräiden voimassa olevien sääntöjen selkeyttämistä.

1.3. Vaikutusten arviointi

Koska asiasisältöä koskevat muutokset ovat rajallisia, yksityiskohtaista vaikutusten arviointia ei ehdoteta tehtäväksi. Seuraavassa esitetään ylatason analyysi ehdotettujen muutosten vaikutuksista.

Ehdotetun muutoksen vaikutus takaisinostotransaktioiden, takaisinmyyntitransaktioiden ja vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvien transaktioiden ulosvirtauksiin ja sisäänvirtauksiin on suhteellisen neutraali tai merkityksetön¹⁴.

Tiettyjen keskuspankeissa olevien varantojen kohtelun osalta vaikutusten pitäisi olla hallittavissa, sillä näiden varantojen määrä on rajallinen. Vaikutuksia rajoittaa lisäksi esityksessä oleva suojatoimi, jonka mukaan kohtelu rajoittuu likvideihin varoihin, joita käytetään stressitestien kohteena olevien, vastaavan valuutan määräisten likviditeetin nettoulosvirtausten kattamiseksi.

Tiettyjen EU:n ulkopuolisten likvidien varojen vähimmäisliikkeeseenlaskumäärään ehdotettu poikkeus kohentaisi jonkin verran EU:n ulkopuolisten yritysten likviditeettiasemaa konsolidoidulla tasolla. Aseman koheneminen jäisi todennäköisesti rajalliseksi, sillä i) ehdotettu poikkeus vaikuttaisi periaatteessa ainoastaan muihin kuin tason 1 likvideihin varoihin¹⁵, joiden määrä voi olla enintään 40 prosenttia maksuvalmiuspuskurista, ii) hyväksyttävien EU:n ulkopuolisten likvidien varojen määrä ei voisi ylittää kyseisiä varoja hallussaan pitävästä tytäryrityksestä johtuvien stressitestien kohteena olevien, vastaavan valuutan määräisten likviditeetin nettoulosvirtausten määrää, ja iii) varojen, joihin poikkeus kohdistuu, on oltava likvidejä sekä EU:n että paikallisten vaatimusten perusteella.

Sillä, että johdannaissopimuksista saadut vakuudet poistetaan kumoamismekanismista, ei odoteta olevan merkittävää vaikutusta maksuvalmiusvaatimuksen tasoon, ja EKP:n tai jäsenvaltion keskuspankin vakuudellisten transaktioiden osalta käyttöön otettava poikkeus

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35–80).

¹⁴ Takaisinostotransaktioiden osalta muutokset koskevat pääasiassa sanamuotoa. Takaisinmyyntitransaktioiden osalta – jos jätetään huomiotta ylivakuudet ja oletetaan, että arvopaperin markkina-arvo vastaa lainaksi annettujen käteisvarojen arvoa – vakuuden likviditeettiarvo on yhtä suuri kuin lainaksi annettujen käteisvarojen arvo vähennettynä vastaavalla arvonleikkauksella. Vakuudelliset vaihtosopimukset ovat harvinaisempia.

¹⁵ Tason 1 varoihin ei sovelleta vähimmäisliikkeeseenlaskumäärää katettuja joukkolainoja lukuun ottamatta. Vaikka tason 1 katetuille joukkolainoille on määritetty vähimmäisliikkeeseenlaskumäärä, EU:n ulkopuolisia katettuja joukkolainoja ei ole mahdollista hyväksyä tason 1 varoiksi.

edellyttää toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä. Kumoamismekanismi koskee ainoastaan ylärajojen soveltamista HQLA-varoille maksuvalmiuspuskurissa.

Mitä tulee yhdenmukaistamiseen YLS-arvopaperistamisten määritelmän kanssa, vaikutuksen oletetaan olevan varsin marginaalinen, koska likvideinä varoina pidettävien arvopaperistamisten kokonaismäärää on rajoitettu maksuvalmiuspuskuriin sisällytettävien tason 2B varojen ylärajan sekä hajautusvaatimuksen vuoksi.

Ehdotettujen selvennysten vaikutusta voidaan pitää merkityksettömänä.

2. MAKSUVALMIUSVAATIMUSTA KOSKEVAN DELEGOIDUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA ANNETTAVAN DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN HYVÄKSYMISTÄ EDELTÄNEET KUULEMISET

Jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa on järjestetty useita kokouksia, joissa on keskusteltu suunnitellun valmistelun teknisistä vaikutuksista. Näihin kokouksiin osallistui Euroopan parlamentin virkamiehiä tarkkailijoina, ja ne ovat osoittautuneet erittäin arvokkaiksi sen varmistamisessa, että valmistelu on teknisesti asianmukaista.

Vaikka a) useimmat muutokset eivät koske itse asiasisältöä, vaan niillä vain selkeytetään voimassa olevia sääntöjä, ja b) asiasisältöä koskevat muutokset ovat suhteellisen vähäisiä, komissio on järjestänyt virallisen sidosryhmien kuulemisen paremman sääntelyn portaalin kautta ja kuullut pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevää asiantuntijaryhmää. Näiden kuulemisten tuloksena komissio sai yli 30 vastausta, joilla oli suuri merkitys sille, että ehdotettua delegoitua asetusta saatiin muokattua paremmaksi.

Saadun palautteen perusteella osa ehdotetuista muutoksista poistettiin ja niiden osalta palattiin maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen olemassa oleviin säännöksiin. Eräs tällainen asia on vähittäistalustusten määritelmä. Sen osalta suurimmassa osassa saaduista huomautuksista kritisoitiin ”asiakaskokonaisuuden” käsitteen käyttöönottoa, jota pidettiin likviditeettiriskin kannalta tarpeettomana sekä varsin haastavana toteuttaa etenkin tietojen saatavuuteen liittyvien syiden vuoksi. Määritelmä poistettiin luonnoksesta, jotta vakavaraisuusasetuksen määritelmistä ei tehtäisi päällekkäisiä. Maininta toimivaltaisten viranomaisten valtuuksista evätä hyväksyttävien kolmansien maiden varojen sisällyttäminen maksuvalmiuspuskuriin poistettiin myös, sillä saatujen huomautusten mukaan tällä varmistettaisiin maksuvalmiusvaatimuksen yhdenmukaistettu soveltaminen EU:n tasolla, minkä lisäksi kolmansien maiden varojen sisällyttämistä maksuvalmiuspuskuriin koskevat suojoimet katsottiin huomautuksissa jo riittäviksi. Niin ikään poistettiin ehdotus, jonka mukaan kolmansien maiden julkisen sektorin toimijoiden liikkeeseen laskemat varat voitaisiin tietyin edellytyksin katsoa tason 1 varoiksi, sillä muutamat huomautusten tekijät totesivat, että esitetty kohtelu ei noudata Baselin komitean standardia, minkä vuoksi se on vastoin julki lausuttua aikomusta lähentää maksuvalmiusvaatimusta koskevaa delegoitua asetusta kyseiseen standardiin. Tämän lisäksi eräissä vastauksissa huomautettiin, että välittäjänä toimivan luottolaitoksen välityksellä jatkettujen edistämislainojen sisäänvirtauskohteluun ehdotetuilla muutoksilla laajennettaisiin huomattavasti nykyisen kohtelun soveltamisalaa, eikä tälle laajennukselle ole ilmoitettu asianmukaisia perusteluja. Ehdotettujen muutosten tarkoituksena ei ollut laajentaa kohtelun soveltamisalaa, joten myös nämä muutokset poistettiin. Toisaalta alun perin ehdotetun vastaisesti jätettiin poistamatta sisäänvirtausten ylärajaan sovellettavan poikkeuksen yhteydessä oleva viittaus maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen 26 artiklaan, jossa käsitellään toisistaan riippuvaisia sisään- ja ulosvirtauksia, sillä huomautusten tekijät totesivat, että myös tällä laajennettaisiin perusteettomasti kohtelun soveltamisalaa. Lisäksi poistettiin ulosvirtausten laskentatapaan kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi tehty täsmennys. Useat vastaajat totesivat, että

täsmennys oli epäselvä, eikä sen lisäämiselle ulosvirtausten osalta ollut todellisia perusteita, jos vastaava sisäänvirtauksia ja likvidejä varoja koskeva säännös puuttuu.

Saadun palautteen perusteella tehtiin myös useita ehdotuksen selkeyttämiseen tähtäviä muutoksia. Nämä koskivat esimerkiksi kolmannen maan keskuspankissa olevien varantojen, yhteissijoitusyritysten osakkeiden ja osuuksien sekä vakuudellisten transaktioiden ja vaihtosopimusten kohtelua.

Kaikkia saatuja huomautuksia ei kuitenkaan otettu huomioon. Näistä monissa esitettiin muutoksia, jotka olisivat olleet ristiriidassa ehdotuksen tavoitteen kanssa eli sen, että maksuvalmiusvaatimusta koskevaan delegoituun asetukseen tehdään vain muutamia merkittäviä muutoksia lähinnä siksi, että asetus saadaan vastaamaan paremmin Baselin komitean standardia ja että eräät tekniset kysymykset korjataan.

3. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Voimassa olevaan maksuvalmiusvaatimusta koskevaan delegoituun asetukseen tehdään vain vähän muutoksia, minkä vuoksi asetusta ehdotetaan muutettavaksi sen sijaan, että koko säädös annettaisiin uutena. Näin alkuperäisen maksuvalmiusvaatimusta koskevan delegoidun asetuksen rakenne pysyy samana. Vakavaraisuusasetuksen 462 artiklan mukaisesti komissiolle on siirretty määräämättömäksi ajaksi valta tarkastella delegoitua asetusta uudelleen.

4. AIKATAULU JA MENETTELY

Delegoidun asetuksen antamisen jälkeen asetus toimitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../...,

annettu 13.7.2018,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013¹ ja erityisesti sen 460 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission delegoitua asetusta (EU) 2015/61 olisi muutettava, jotta se vastaisi paremmin kansainvälisiä standardeja ja sillä helpotettaisiin luottolaitosten likviditeetin hallinnan tehostamista.
- (2) Jotta unionin ulkopuolella toimivien luottolaitosten toiminta voidaan ottaa riittävällä tavalla huomioon, olisi syytä luopua kolmannessa maassa olevan tytäryrityksen hallussa oleviin likvideihin varoihin sovellettavista vähimmäisliikkeeseenlaskumääriä koskevista vaatimuksista, jotta tällaiset varat voidaan hyväksyä konsolidoinnissa. Muussa tapauksessa tämä saattaisi aiheuttaa emoyrityksenä toimivan laitoksen likvidien varojen vajeen konsolidoidulla tasolla, koska kolmannen maan tytäryrityksestä johtuva maksuvalmiusvaatimus sisällytettäisiin konsolidoituun maksuvalmiusvaatimukseen, kun taas kyseisen tytäryrityksen hallussa olevat varat, jotka sillä on kolmannen maan maksuvalmiusvaatimusten täyttämistä varten, jätettäisiin konsolidoidun maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Kolmannessa maassa sijaitsevan tytäryrityksen varoja voisi kuitenkin hyväksyä enintään sen verran kuin mitä ovat tästä tytäryrityksestä johtuvat, stressitestien kohteena olevat likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat saman valuutan määräisiä kuin kyseiset varat. Kolmansien maiden muiden varojen tapaan myös nämä varat voitaisiin hyväksyä vain, jos ne ovat kyseisen kolmannen maan lainsäädännön nojalla likvidejä varoja.
- (3) Tiedossa on, että keskuspankit voivat tarjota likviditeettiä oman valuutan määräisenä, ja keskuspankkien luottoluokituksella on vähemmän merkitystä likviditeetille kuin vakavaraisuudelle. Tästä johtuen – sekä siksi, että delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 säännöksiä tuodaan lähemmäksi kansainvälistä standardia ja kansainvälisesti toimivien luottolaitosten tasapuoliset toimintaedellytykset taataan –, kun unionin luottolaitosten

¹ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

kolmannessa maassa sijaitseva tytäryritys tai sivuliike säilyttää varantoja kolmannen maan keskuspankissa, jota valittu ulkoinen luottoluokituslaitos ei ole luokitellut luottoluokkaan 1, nämä varannot olisi tiettyjen edellytysten täytyessä hyväksyttävä tason 1 likvideiksi varoiksi. Nämä varannot olisi hyväksyttävä etenkin silloin, kun luottolaitokselle on sallittua nostaa ne milloin tahansa stressikausien aikana ja tällaisen noston edellytykset on lisäksi määritetty kolmannen maan valvontaviranomaisen ja varantoja säilyttävän keskuspankin välisessä sopimuksessa tai kolmannen maan asiaa koskevilla säädöksillä. Nämä varannot voitaisiin kuitenkin hyväksyä tason 1 varoiksi vain siinä tarkoituksessa, että niillä katetaan stressitestien kohteena olevat likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat saman valuutan määräisiä kuin kyseiset varannot.

- (4) Tässä yhteydessä on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402¹⁶. Kyseisessä asetuksessa olevien kriteerien perusteella todetaan, onko arvopaperistamisessa kyse yksinkertaisesta, läpinäkyvästä ja standardoidusta arvopaperistamisesta, jäljempänä 'YLS-arvopaperistaminen'. Näillä kriteereillä varmistetaan, että YLS-arvopaperistamiset ovat korkealaatuisia, minkä vuoksi kriteerejä olisi hyödynnettävä myös sen määrittämisessä, mitkä arvopaperistamiset katsotaan laadukkaiksi likvideiksi varoiksi maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa. Arvopaperistamiset olisi näin ollen hyväksyttävä delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 tarkoitetuiksi tason 2B varoiksi, jos ne täyttävät kaikki asetuksessa (EU) 2017/2402 säädetyt vaatimukset muiden delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 jo yksilöityjen, erityisesti niiden likviditeettiominaisuuksia koskevien kriteerien lisäksi.
- (5) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 täytäntöönpanon ei tulisi estää rahapolitiikan tehokasta välittymistä kansantalouteen. Voidaan odottaa, että transaktiot Euroopan keskuspankin tai jäsenvaltion keskuspankin kanssa uusitaan vakavissa stressitilanteissa. Siksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus myöntää poikkeus maksuvalmiuspuskurin laskennassa käytettävästä kumoamismekanismista, kun on kyse vakuudellisista transaktioista EKP:n tai jäsenvaltion keskuspankin kanssa, näihin transaktioihin liittyy laadukkaita likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa ja ne erääntyvät seuraavan 30 kalenteripäivän aikana. Ennen poikkeuksen myöntämistä toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin kuultava transaktion vastapuolena olevaa keskuspankkia sekä EKP:tä silloin, kun keskuspankki on eurojärjestelmään kuuluva keskuspankki. Poikkeukseen olisi lisäksi sovellettava asianmukaisia suojatoimia, jotta vältettäisiin mahdolliset suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttötilaisuudet tai kielteisten kannustimien muodostuminen luottolaitoksille. Jotta unionin säännöt olisivat yhdenmukaisempia Baselin komitean vahvistaman kansainvälisen standardin kanssa, johdannaistransaktioissa saadut vakuudet olisi poistettava kumoamismekanismista.
- (6) Takaisinostosopimusten, takaisinmyyntisopimusten ja vakuudellisten vaihtosopimusten ulos- ja sisäänvirtausasteiden kohtelu olisi yhdenmukaistettava täysin Baselin pankkivalvontakomitean, jäljempänä 'Baselin komitea', määrittelemän maksuvalmiusvaatimuksen kansainvälisen standardin kanssa. Etenkin käteisen ulosvirtauslaskelmien olisi suoraan liitettävä jatkettavien transaktioiden osuuteen

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamisesta koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

(linjassa käteisvelkaan sovellettavan annettavan vakuuden arvonleikkauksen kanssa, kuten Baselin komitean standardissa) eikä niinkään vakuuden likviditeettiarvoon.

- (7) Ilmenneiden toisistaan poikkeavien tulkintojen vuoksi on tärkeää selventää useita delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 säännöksiä etenkin seuraavien osalta: maksuvalmiusvaatimuksen täyttyminen; rahoituksen saantiin sitomattomista järjestelyistä muodostetussa, keskuspankin hoitamassa poolissa olevien varojen, yhteissijoitusyritysten sekä osuustoiminnallisissa verkostoissa ja laitosten suojajärjestelmissä olevien talletusten ja muun rahoituksen hyväksyminen puskuriin; muita tuotteita ja palveluita koskevien likviditeetin lisäulosvirtausten laskenta; etuuskohtelun myöntäminen ryhmänsisäisille luottojärjestelyille ja likviditeettisopimuksille; lyhyen position käsittely; sekä seuraavan 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvistä arvopapereista tulevien maksujen huomioon ottaminen.
- (8) Sen vuoksi delegoitua asetusta (EU) 2015/61 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan komission delegoitu asetus (EU) 2015/61 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:
- ”a) kolmansien maiden varat, jotka ovat kolmannessa maassa sijaitsevan tytäryrityksen hallussa, voidaan hyväksyä likvideiksi varoiksi konsolidointia varten, jos kyseisiä varoja voidaan pitää likvideinä varoina maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla ja jos ne täyttävät yhden seuraavista edellytyksistä:
- i) varat täyttävät kaikki tämän asetuksen II osastossa säädetyt vaatimukset;
- ii) varat eivät täytä tämän asetuksen II osastossa asetettuja erityisvaatimuksia liikkeeseenlaskumääränsä osalta, mutta ne täyttävät kaikki muut kyseisessä kohdassa asetetut vaatimukset.
- Varoja, jotka voidaan hyväksyä ii alakohdan nojalla, voidaan hyväksyä enintään sen verran kuin mitä ovat tästä tytäryrityksestä johtuvat, stressitestien kohteena olevat likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat saman valuutan määräisiä kuin kyseiset varat;”
- 2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:
- a) Kumotaan 8 ja 9 kohta.
- b) Korvataan 11 kohta seuraavasti:
- ”11. ’stressillä’ luottolaitoksen vakavaraisuuden tai likviditeettiaseman äkillistä tai vakavaa heikkenemistä sellaisten markkinaolosuhteissa tapahtuvien muutosten tai laitospaikoistaan tekijöiden vuoksi, joiden seurauksena ilmenee olennainen riski siitä, ettei luottolaitos kykene täyttämään sitoumuksiaan niiden erääntyessä seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa;”
- 3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

- ”5. Luottolaitosten on laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa ja seurattava sitä raportointivaluutan määräisenä kaikkien erien osalta riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä ne tosiasiallisesti ovat.

Lisäksi luottolaitosten on erikseen laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa tiettyjen erien osalta ja seurattava sitä seuraavasti:

- a) niiden erien osalta, jotka ilmoitetaan erikseen muun kuin raportointivaluutan määräisinä asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 2 kohdan säännöksen mukaisesti, luottolaitosten on laskettava erikseen maksuvalmiusvaatimuksensa ja seurattava sitä kyseisen muun valuutan määräisenä;
- b) niiden erien osalta, jotka ovat raportointivaluutan määräisiä ja joissa muiden kuin raportointivaluutan määräisten velkojen yhteismäärä on vähintään viisi prosenttia luottolaitoksen kokonaisveloista, lukuun ottamatta lakisääteistä pääomaa ja taseen ulkopuolisia eriä, luottolaitosten on laskettava erikseen maksuvalmiusvaatimuksensa ja seurattava sitä raportointivaluutan määräisenä.

Luottolaitosten on ilmoitettava maksuvalmiusvaatimus toimivaltaiselle viranomaiselleen komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 mukaisesti.”

- c) Lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. Luottolaitokset eivät saa laskea kahteen kertaan likvidejä varoja, sisäänvirtauksia ja ulosvirtauksia.”

- 4) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Varojen on koostuttava luottolaitoksen hallussa tai a alakohdassa tarkoitettussa poolissa olevasta omaisuudesta, oikeudesta, saamisesta tai korosta, ja niiden on oltava kiinnittämättömiä. Tässä tarkoituksessa omaisuuserä on katsottava kiinnittämättömäksi, jos siihen ei sovelleta lainsäädäntöön, sopimukseen tai sääntelyyn perustuvaa rajoitusta tai muuta rajoitusta, joka estää luottolaitosta realisoimasta, myymästä, siirtämästä, luokittelemasta tai yleisesti luovuttamasta omaisuuserää suoran myynnin tai takaisinostosopimuksen kautta seuraavien 30 kalenteripäivän aikana. Seuraavat omaisuuserät katsotaan kiinnittämättömiksi:

- a) poolissa olevat varat, jotka ovat käytettävissä välittömästi vakuutena lisärahoituksen hankkimiseksi luottolaitoksen saatavilla olevien sidottujen mutta vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella tai, jos poolia hoitaa keskuspankki, luottolaitoksen saatavilla olevien sitomattomien ja vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella. Tähän alakohtaan sisältyvät varat, jotka luottolaitos on sijoittanut keskuslaitokseen osuustoiminnallisessa verkostossa tai laitosten suojajärjestelmässä. Luottolaitosten on oletettava, että poolissa olevat varat ovat kiinnitettyjä likviditeetin lisäämiseen perustuvassa järjestyksessä, joka pohjautuu 2 luvussa vahvistettuun likviditeettiluokitukseen alkaen varoista, joita ei hyväksytä maksuvalmiuspuskuriin;

- b) varat, jotka luottolaitos on saanut vakuutena luottoriskin vähentämistä varten takaisinmyyntitransaktiossa tai arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa ja jotka luottolaitos voi luovuttaa.”
- b) Muutetaan 4 kohta seuraavasti:
 - i) Korvataan a alakohta seuraavasti:
 - ”a) toinen luottolaitos, paitsi jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) liikkeeseenlaskija on 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tai 11 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;
 - ii) omaisuuserä on 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, 11 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tai 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu katettu joukkolaina;
 - iii) omaisuuserä kuuluu 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa kuvailtuun luokkaan;”
 - ii) Korvataan g alakohta seuraavasti:
 - ”g) mikä tahansa muu yhteisö, joka harjoittaa pääasiallisena liiketoimintanaan yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I luetelluista toiminnoista. Tätä artiklaa sovellettaessa arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden ei katsota kuuluvan tässä alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.”
 - c) lisätään 7 kohtaan aa alakohta seuraavasti:
 - ”aa) 10 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut saamiset keskushallinnoilta;”
- 5) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:
 - ”ii) 10 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettut saamiset keskuspankeilta;”
 - b) Korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:
 - ”b) ottamalla käyttöön sisäisiä järjestelmiä ja tarkastuksia, jotta maksuvalmiuden hallintatoiminto voi harjoittaa tehokasta operatiivista valvontaa likvidien varojen muuttamiseksi rahaksi minä tahansa ajankohtana 30 kalenteripäivän stressikauden aikana ja jotta mahdolliset varat ovat sen saatavilla rikkomatta voimassa olevia liiketoiminta- tai riskinhallintastrategioita. Omaisuuserää ei saa sisällyttää maksuvalmiuspuskuriin varsinkaan silloin, kun omaisuuserän muuttaminen rahaksi korvaamatta sitä 30 kalenteripäivän stressikauden aikana, minkä myötä suoja poistuu, loisi avoimen riskiposition, joka ylittäisi luottolaitoksen sisäiset rajoitukset;”
- 6) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta seuraavasti:
 - ”iii) varannot, jotka luottolaitoksella on i tai ii alakohdassa tarkoitettussa keskuspankissa, edellyttäen, että luottolaitos voi nostaa kyseiset varannot milloin tahansa stressikausien aikana ja tällaisen noston edellytykset on

määritetty luottolaitoksen toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä.

Tässä kohdassa sovelletaan seuraavaa:

- jos varannot ovat tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen hallussa, tällaisen noston edellytykset on määritettävä tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai tapauksen mukaan kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä;
- jos varannot ovat sivuliikkeen hallussa, tällaisen noston edellytykset on määritettävä sen jäsenvaltion tai kolmannen maan, jossa sivuliike sijaitsee, toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai tapauksen mukaan kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä.”

b) Korvataan 1 kohdan d alakohhta seuraavasti:

”d) seuraavat varat:

- i) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia sellaisen kolmannen maan keskushallinnolta tai keskuspankilta, jota valittu ECAI ei luokittele asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan mukaiseen luottoluokkaan 1;
- ii) varannot, jotka luottolaitoksella on i alakohdassa tarkoitetussa keskuspankissa, edellyttäen, että luottolaitos voi nostaa kyseiset varannot milloin tahansa stressikausien aikana ja tällaisen noston edellytykset on määritetty kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai kyseisen kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä.

Sovellettaessa ii alakohdtaa sovelletaan seuraavaa:

- jos varannot ovat tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen hallussa, tällaisen noston edellytykset on määritettävä tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä;
- jos varannot ovat sivuliikkeen hallussa, tällaisen noston edellytykset on määritettävä sen kolmannen maan, jossa sivuliike sijaitsee, toimivaltaisen viranomaisen ja sen keskuspankin, jossa varantoja säilytetään, välisessä sopimuksessa tai kolmannen maan asiaa koskevissa säännöissä.

Tällaisten ensimmäisen alakohdan i ja ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvien ja tietyn valuutan määräisten omaisuuserien, jotka luottolaitos voi merkitä tason 1 varoiksi, yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää luottolaitoksen saman valuutan määräisten, stressitestien kohteena olevien likviditeetin nettoulosvirtausten määrää.

Lisäksi jos ensimmäisen alakohdan i ja ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvat omaisuuserät ovat kokonaan tai osittain sellaisen valuutan määräisiä, joka ei ole kyseisen kolmannen maan kansallinen valuutta, luottolaitos voi merkitä

kyseiset varat tason 1 varoiksi vain sellaiseen määrään saakka, joka vastaa sellaisten likviditeetin nettoulosvirtaustensa määrää, jotka ovat stressitestien kohteena ja kyseisen ulkomaan valuutan määräisiä sekä vastaavat luottolaitoksen operaatioita lainkäyttöalueella, jolla maksuvalmiusriski otetaan;”

- c) Korvataan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, tai jos toimivaltainen viranomainen on soveltanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitettua osittaista soveltamatta jättämistä, mainitussa alakohdassa säädetty edellytykset;”

- d) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen markkina-arvosta on tehtävä vähintään seitsemän prosentin arvonleikkaus. Lukuun ottamatta 15 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa mainittuja yhteissijoitusyritysten osakkeita ja osuuksia muiden tason 1 varojen arvosta ei vaadita arvonleikkausten tekemistä.”

- 7) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, tai jos toimivaltainen viranomainen on soveltanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitettua osittaista soveltamatta jättämistä, mainitussa alakohdassa säädetty edellytykset;”

- b) Korvataan 1 kohdan d alakohdan iv alakohta seuraavasti:

”iv) katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, tai jos toimivaltainen viranomainen on soveltanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitettua osittaista soveltamatta jättämistä, mainitussa alakohdassa säädetty edellytykset;”

- 8) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omaisuusvakuudellisten arvopapereiden muodossa olevia vastuita on pidettävä tason 2B arvopaperistamisina, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) nimitystä ”YLS” tai ”yksinkertainen, läpinäkyvä ja standardoitu” tai nimitystä, jolla mainittuihin termeihin viitataan suoraan tai välillisesti, saadaan käyttää arvopaperistamista varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402* mukaisesti, ja niitä käytetään tällä tavoin;
- b) tämän artiklan 2 kohdassa ja 10–13 kohdassa vahvistetut kriteerit täyttyvät.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).”

b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

- a) ”valittu ECAI luokittelee position asetuksen (EU) N:o 575/2013 264 artiklan mukaisesti luottoluokkaan 1 tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa;”
- b) ”positio on arvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa tai ylimmissä etuoikeusluokissa ja sillä on korkein etuoikeusasema transaktion koko voimassaoloajan. Näissä tarkoituksissa etuoikeusluokka on katsottava ylimmäksi, jos täytäntöönpanoilmoituksen ja mahdollisen erääntymisilmoituksen toimittamisen jälkeen etuoikeusluokka ei ole saman arvopaperistamistransaktion tai -järjestelmän muita etuoikeusluokkia huonompi lainapääoma- ja korkomaksujen saannin osalta, lukuun ottamatta vaateita, jotka liittyvät korko- tai valuuttajohdannaissopimukseen, palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 242 artiklan 6 kohdan mukaisesti;”

ii) Kumotaan c–f alakohta ja h–k alakohta.

iii) Muutetaan g alakohta seuraavasti:

a) Korvataan johdanto-osan sanamuoto seuraavasti:

”arvopaperistamisposition vakuutena on sellaisten kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden pooli, jotka joko kuuluvat kaikki vain yhteen seuraavista alaluokista tai ne koostuvat i alakohdassa tarkoitettujen asuntolainojen ja ii alakohdassa tarkoitettujen asuntolainojen yhdistelmästä.”

b) Korvataan iv alakohta seuraavasti:

”iv) autolainat ja autoleasingsopimukset lainanottajille tai vuokraajille, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon tai asuvat jäsenvaltiossa. Näissä tarkoituksissa autolainoihin ja autoleasingsopimukseen kuuluvat myös lainat tai leasingsopimukset, joilla rahoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY** 3 artiklan 11 ja 12 alakohdassa määriteltyjä moottoriajoneuvoja tai perävaunuja, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 167/2013*** tarkoitettuja maatalous- tai metsätraktoreita, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 168/2013**** tarkoitettuja kaksipyöräisiä moottoripyöriä tai moottorikäyttöisiä kolmipyöriä taikka direktiivin 2007/46/EY 2 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja telaketjuin liikkuvia ajoneuvoja. Tällaiset lainat tai leasingsopimukset voivat sisältää

täydentäviä vakuutus- ja palvelutuotteita tai ajoneuvojen lisäosia sekä leasingsopimusten tapauksessa leasingvuokrattujen ajoneuvojen jäännösarvon. Kaikkien pooliin sisältyvien lainojen ja leasingsopimusten vakuutena on oltava ajoneuvoa koskeva ensisijainen luottoerä tai vakuus taikka arvopaperistamista varten perustetulle erillisyyhtiölle myönnetty asianmukainen takaus, kuten omistuksenpidätystä koskeva määräys;

** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (Puitedirektiivi) (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

*** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 167/2013, annettu 5 päivänä helmikuuta 2013, maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 1).

**** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 168/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen ja nelipyöräisten hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 52)."

c) Kumotaan 3–9 kohta.

9) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) jos luottolaitoksella ei ole tietoja yhteissijoitusyrityksen vastuista, sen on oletettava, kun se määrittelee kohde-etuutena olevien varojen likviditeettitasoa ja tekee asianmukaista kyseisten varojen arvonleikkausta, että yhteissijoitusyritys sijoittaa likvideihin varoihin valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän puitteissa samassa nousevassa järjestyksessä kuin kyseiset likvidit varat on luokiteltu 2 kohdan mukaisesti alkaen 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuista varoista ja jatkaen nousevasti siihen saakka, kun sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan."

b) Lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Ulkoisen tilintarkastajan on vahvistettava niiden laskelmien oikeellisuus, jotka säilytysyhteisönä toimiva laitos tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö on tehnyt määrittäessään yhteissijoitusyritysten osakkeiden tai osuuksien markkina-arvon tai arvonleikkaukset, vähintään kerran vuodessa."

10) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

"16 artikla

Talletukset ja muu rahoitus osuustoiminnallisissa verkostoissa ja laitosten suojajärjestelmissä

1. Jos luottolaitos kuuluu asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään, verkostoon, jolle voidaan myöntää kyseisen asetuksen 10 artiklassa säädetty vapautus, tai jäsenvaltion

osuustoiminnalliseen verkostoon, vaadittaessa maksettavia talletuksia, joita luottolaitoksella on keskuslaitoksessa, voidaan käsitellä likvideinä varoina, jollei talletukset vastaanottava keskuslaitos käsittele niitä toiminnallisina talletuksina. Jos talletuksia käsitellään likvideinä varoina, niitä on käsiteltävä jonkin seuraavan säännöksen mukaisesti:

- a) jos kansallisen lainsäädännön taikka järjestelmää tai verkostoa koskevien oikeudellisesti sitovien asiakirjojen mukaisesti keskuslaitoksella on velvollisuus säilyttää talletukset tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tai sijoittaa ne tällaisiin likvideihin varoihin, talletuksia on käsiteltävä samalle tasolle tai samaan luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tämän asetuksen mukaisesti;
- b) jos keskuslaitoksella ei ole velvollisuutta säilyttää talletuksia tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tai sijoittaa ne tällaisiin likvideihin varoihin, talletuksia on käsiteltävä tason 2B varoina tämän asetuksen mukaisesti ja niiden jäljellä olevaan määrään on sovellettava vähintään 25 prosentin arvonleikkausta.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön taikka yhtä 1 kohdassa kuvailluista verkostoista tai järjestelmistä koskevien oikeudellisesti sitovien asiakirjojen mukaisesti luottolaitoksella on mahdollisuus saada 30 kalenteripäivän kuluessa käyttämätöntä maksuvalmiusrahoitusta keskuslaitokselta tai toiselta samaan verkostoon tai järjestelmään kuuluvalla laitoksella, tällaista rahoitusta on käsiteltävä tason 2B omaisuuseränä siltä osin kuin sen vakuutena ei ole tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvia likvidejä varoja eikä sitä käsitellä 34 artiklan säännösten mukaisesti. Maksuvalmiusrahoituksen käyttämättömän sidotun pääoman määrään on sovellettava vähintään 25 prosentin arvonleikkausta.”

11) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia on sovellettava sen jälkeen, kun on tehty oikaisu vaikutuksiin, joita aiheutuu vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvien transaktioiden likvidien varojen varantoon, kun likvidejä varoja käytetään vähintään yhdessä transaktion osassa, jos transaktiot erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa, ja kun on vähennetty mahdolliset sovellettavat arvonleikkaukset sekä edellyttäen, että luottolaitos noudattaa 8 artiklassa säädettyjä toiminnallisia vaatimuksia.”

- b) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Toimivaltainen viranomainen voi yksittäistapauksissa luopua 2 ja 3 kohdan soveltamisesta kokonaan tai osittain, kun on kyse yhdestä tai useammasta vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvästä, likvideillä varoilla vähintään yhdessä transaktion osassa toteutettavasta ja 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvästä transaktiosta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) transaktion tai transaktioiden vastapuolena on EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;

- b) sellaiset poikkeukselliset olosuhteet vallitsevat, jotka aiheuttavat järjestelmäriskin, joka vaikuttaa yhden tai useamman jäsenvaltion pankkialaan;
- c) toimivaltainen viranomainen on ennen soveltamisesta luopumista kuullut transaktion tai transaktioiden vastapuolena olevaa keskuspankkia ja myös EKP:tä silloin, kun kyseinen keskuspankki on eurojärjestelmään kuuluva keskuspankki.”

- c) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. EPV antaa komissiolle kertomuksen viimeistään [2 vuoden kuluttua tämän delegoidun asetuksen voimaantulosta] 2–4 kohdassa säädetyn kumoamismekanismien teknisestä soveltuvuudesta ja siitä, onko mekanismeilla todennäköisesti haitallinen vaikutus unioniin sijoittautuneiden luottolaitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin, rahoitusmarkkinoiden vakauteen ja asianmukaiseen toimintaan, talouteen tai rahapolitiikan kansantalouteen välittymiseen. Kertomuksessa on arvioitava mahdollisuutta muuttaa 2–4 kohdassa säädettyä kumoamismekanismeja, ja jos EPV katsoo, että nykyinen purkamismekanismi ei ole teknisesti sopiva tai sillä on haitallinen vaikutus, kertomuksessa olisi suositeltava vaihtoehtoisia ratkaisuja ja arvioitava niiden vaikutusta.

Komissio ottaa huomioon edellisessä alakohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen laatiessaan mahdollisia muita delegoituja säädöksiä asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklassa tarkoitetun valtuutuksen nojalla.”

- 12) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Johdannaistransaktioiden nettoutus

1. Luottolaitosten on laskettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten sekä luottojohdannaisten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset nettomääräisesti kunkin vastapuolen osalta edellyttäen, että ne ovat tehneet kahdenvälisiä nettoutussopimuksia, jotka täyttävät kyseisen asetuksen 295 artiklan edellytykset.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, luottolaitosten on laskettava nettoperusteisesti käteisen ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset valuuttajohdannaistransaktioista, joissa pääomamäärät vaihdetaan kokonaisuudessaan samanaikaisesti (tai saman päivän aikana), vaikka kyseiset liiketoimet eivät kuuluisi kahdenvälisen nettoutussopimuksen soveltamisalaan.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa nettomääräiseksi on katsottava määrä ilman seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa toimitettavia tai saatavia vakuuksia. Jos vakuus on tarkoitus saada seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa, nettomääräiseksi katsotaan kuitenkin määrä ilman kyseistä vakuutta ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) saatavaa vakuutta, kun se vastaanotetaan, voidaan pitää tämän asetuksen II osaston mukaisena likvidinä omaisuuseränä;

- b) luottolaitos voisi oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää vakuuden uudelleen, kun se vastaanotetaan.”
- 13) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:
- ”a) stabiilien vähittäistalletusten ja muiden 24 ja 25 artiklan mukaisesti määritettyjen vähittäistalletusten kulloinenkin määrä;
- b) muiden sellaisten velkojen, jotka erääntyvät tai joita velan myöntäjä tai rahoituksen antaja voivat vaatia maksettaviksi tai joiden osalta rahoituksen antaja voi olettaa, että luottolaitos maksaa velan takaisin seuraavien 30 kalenteripäivän aikana, kulloisetkin määrät määritettyinä 27, 28 ja 31 a artiklan mukaisesti;”
- b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:
- ”3. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehtävään likviditeetin ulosvirtauslaskelmaan sovelletaan 26 artiklan mukaisesti hyväksyttyä ulosvirtausten laskemista ilman ulosvirtauksista riippuvia sisäänvirtauksia.”
- 14) Korvataan 23 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Luottolaitosten on arvioitava säännöllisesti likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyyttä ja mahdollista volyymiä seuraavien 30 kalenteripäivän aikana muiden kuin 27–31 a artiklassa tarkoitettujen sellaisten tuotteiden tai palvelujen osalta, joita kyseiset luottolaitokset tarjoavat tai järjestävät tai joita mahdolliset ostajat voisivat pitää kyseisiin laitoksiin liittyvinä. Kyseisiä tuotteita tai palveluita ovat muun muassa
- a) muut taseen ulkopuoliset velvoitteet ja ehdolliset rahoitusvelvoitteet, mukaan lukien sitomattomat rahoitusjärjestelyt;
- b) käyttämättömät lainat ja ennakkomaksut tukkukaupan vastapuolille;
- c) kiinnelainat, joista on sovittu mutta joita ei ole vielä otettu käyttöön;
- d) luottokortit;
- e) tilinylitykset;
- f) suunnitellut ulosvirtaukset, jotka liittyvät nykyisten vähittäis- tai tukkulainojen uusimiseen tai uusien vähittäis- tai tukkulainojen jatkamiseen;
- g) johdannaisiin liittyvät maksettavat, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltuja sopimuksia sekä luottojohdannaisia;
- h) kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet.”
- 15) Korvataan 25 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:
- ”b) talletus on tilillä, johon on pääsy ainoastaan internetin kautta;”
- 16) Lisätään 26 artiklan loppuun seuraava kohta:
- ”Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, mitkä laitokset hyötyvät tämän artiklan mukaisesta ulosvirtausten laskemisesta ilman ulosvirtauksista riippuvia sisäänvirtauksia. EPV voi pyytää toimittamaan tausta-asiakirjoja.”
- 17) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Luottolaitosten on kerrottava 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvät velat, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 192 artiklan 2 alakohdan määritelmän mukaisesta vakuudellisesta luotonannosta ja kyseisen asetuksen 192 artiklan 3 alakohdan määritelmän mukaisista pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista, seuraavasti:

- a) 0 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan mukaisina minkä tahansa 10 artiklassa tarkoitetun tason 1 varojen luokan likvideinä varoina, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja;
- b) 7 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan mukaisina 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun varojen luokan likvideinä varoina;
- c) 15 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 11 artiklan mukaisina minkä tahansa 11 artiklassa tarkoitetun tason 2A varojen luokan likvideinä varoina;
- d) 25 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 13 artiklan mukaisina minkä tahansa 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i, ii tai iv alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;
- e) 30 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 12 artiklan mukaisina 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;
- f) 35 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 13 artiklan mukaisina minkä tahansa 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii tai v alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;
- g) 50 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 12 artiklan mukaisina minkä tahansa 12 artiklan 1 kohdan b, c tai f alakohdassa tarkoitetun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;
- h) tämän asetuksen 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritetyllä vähimmäisarvonleikkauksen prosenttiosuudella, jos niiden vakuutena on yhteissijoitusyrityksissä olevia osakkeita tai osuuksia, joita – jos niitä ei käytetä kyseisten liiketoimien vakuutena – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 15 artiklan mukaisina samantasoisina likvideinä varoina kuin kohde-etuutena olevat likvidit varat;
- i) 100 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, jotka eivät kuulu yhteenkään tämän alakohdan a–h alakohdassa tarkoitettuun ryhmään.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos vakuudellisen luotonannon tai pääomamarkkinalähtöisen liiketoimen vastapuoli on luottolaitoksen kotimainen keskuspankki, ulosvirtausasteen on oltava

0 prosenttia. Tapauksissa, joissa liiketoimi toteutetaan sivuliikkeen kautta sen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankin kanssa, jossa sivuliike sijaitsee, sovelletaan kuitenkin 0 prosentin ulosvirtausastetta ainoastaan, jos sivuliikkeellä on sama pääsy keskuspankkien tarjoamaan likviditeettiin, myös stressikausien aikana, kuin kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa kotipaikkaansa pitävillä luottolaitoksilla.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuudellisen luotonannon tai pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien, jotka edellyttäisivät ensimmäisen alakohdan mukaisesti yli 25 prosentin ulosvirtausastetta, ulosvirtausaste on 25 prosenttia, kun liiketoimen vastapuolena on hyväksyttävä vastapuoli.

4. Seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvien vakuudellisten vaihtosopimusten ja muiden liiketoimien, jotka noudattavat samaa muotoa, on johdettava ulosvirtaukseen, jos lainaksi otettuihin varoihin sovelletaan 2 luvun mukaista alempaa arvonleikkausta kuin lainaksi annettuihin varoihin. Ulosvirtaus on laskettava kertomalla lainaksi otettujen varojen markkina-arvo lainaksi annettuihin varoihin sovellettavan ulosvirtausasteen ja lainaksi otettuihin varoihin sovellettavan ulosvirtausasteen erotuksella 3 kohdassa tarkoitettujen tasojen mukaisesti määritettyinä. Tätä laskentaa varten on sovellettava 100 prosentin arvonleikkausta omaisuuseriin, joita ei katsota likvideiksi varoiksi.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos vakuudellisen vaihtosopimuksen tai muun liiketoimen, joka noudattaa samaa muotoa, vastapuoli on luottolaitoksen kotimainen keskuspankki, lainaksi otettujen varojen markkina-arvoon sovellettavan ulosvirtausasteen on oltava 0 prosenttia. Tapauksissa, joissa liiketoimi toteutetaan sivuliikkeen kautta sen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankin kanssa, jossa sivuliike sijaitsee, sovelletaan kuitenkin 0 prosentin ulosvirtausastetta ainoastaan, jos sivuliikkeellä on sama pääsy keskuspankkien tarjoamaan likviditeettiin, myös stressikausien aikana, kuin kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa kotipaikkaansa pitävillä luottolaitoksilla.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuudellisten vaihtosopimusten tai muiden liiketoimien, jotka noudattavat samaa muotoa ja jotka edellyttäisivät ensimmäisen alakohdan mukaisesti yli 25 prosentin ulosvirtausastetta, lainaksi otettujen varojen markkina-arvoon sovellettavan ulosvirtausasteen on oltava 25 prosenttia, kun liiketoimen vastapuolena on hyväksyttävä vastapuoli.”

b) Lisätään 7, 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”7. Ilman vakuuksia lainaksi otettujen varojen, jotka erääntyvät seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa, on otaksuttava poistuvan kokonaan, mikä johtaa likvidien varojen 100 prosentin ulosvirtaukseen, jollei luottolaitos omista lainaksi otettuja varoja eivätkä lainaksi otetut varat ole osa luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuria.

8. Tätä artiklaa sovellettaessa ’kotimaisella keskuspankilla’ tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista:

a) mikä tahansa eurojärjestelmän keskuspankki, kun luottolaitoksen kotijäsenvaltio on ottanut euron rahayksiköksen;

- b) luottolaitoksen kotijäsenvaltion kansallinen keskuspankki, kun kyseinen jäsenvaltio ei ole ottanut euroa rahayksiköksi;
- c) sen kolmannen maan keskuspankki, jossa luottolaitos on rekisteröity.

9. Tätä artiklaa sovellettaessa 'hyväksyttävällä vastapuolella' tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista:

- a) keskushallinto, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, aluehallinto tai paikallinen viranomaisen luottolaitoksen kotijäsenvaltiossa;
- b) keskushallinto, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, aluehallinto tai paikallinen viranomaisen siinä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa luottolaitos on rekisteröity suorittamaan kyseisen luottolaitoksen toteuttamia liiketoimia;
- c) kansainvälinen kehityspankki.

Julkisyhteisöjen tai julkisoikeudellisten laitosten, aluehallintojen ja paikallisviranomaisten katsotaan kuitenkin olevan hyväksyttävänä vastapuolena vain, jos niihin sovelletaan 20 prosentin tai sitä pienempää riskipainoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan tai tapauksen mukaan 116 artiklan mukaisesti.”

18) Muutetaan 29 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) likviditeetin tarjoajalla ja vastaanottajalla on alhainen likviditeettiriskiprofiili sen jälkeen, kun on sovellettu 1 kohdan mukaisesti ehdotettua alhaisempaa ulosvirtausastetta ja kun on sovellettu kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettua sisäänvirtausastetta;”

b) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) likviditeetin saajan likviditeettiriskiprofiili otetaan asianmukaisesti huomioon likviditeetin tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.”

19) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2–5 kohta seuraavasti:

”2. Luottolaitoksen on laskettava ja ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle lisäulosvirtaus kaikkien sellaisten tehtyjen sopimusten osalta, joiden sopimusehdot johtavat 30 kalenteripäivän kuluessa luottolaitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä aiheutuviin likviditeetin lisäulosvirtauksiin tai ylimää räisiin vakuustarpeisiin. Luottolaitoksen on ilmoitettava tämä ulosvirtaus toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan mukaisen raportoinnin yhteydessä. Jos toimivaltainen viranomaisen katsoo, että tämä ulosvirtaus on olennainen suhteessa luottolaitoksen mahdollisiin likviditeetin ulosvirtauksiin, sen on vaadittava luottolaitosta lisäämään sellainen lisäulosvirtaus kyseisiä sopimuksia varten, joka vastaa niitä ylimää räisiä vakuustarpeita tai käteisen ulosvirtauksia, jotka johtuvat luottolaitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä, joka vastaa ulkoisen luottoluokituksen alenemista vähintään kolmella pykälällä. Luottolaitoksen on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta näihin lisävaluksiin tai käteisen ulosvirtauksiin. Luottolaitoksen on tarkasteltava säännöllisesti tämän olennaisen heikentymisen

laajuutta ottaen huomioon, mikä on relevanttia sen tekemien sopimusten puitteissa, ja ilmoitettava tarkastelunsa tulokset toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Luottolaitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa vakuustarpeita, joita epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutus aiheuttaisi luottolaitoksen johdannaistransaktioille, jos nämä ovat olennaisia. Tämä laskelma on tehtävä komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/208***** mukaisesti.

4. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten sekä luottojohdannaisten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset on otettava huomioon nettomääräisesti tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti. Jos kyseessä on nettoulosvirtaus, luottolaitoksen on kerrottava tulos 100 prosentin ulosvirtausasteella. Luottolaitosten on jätettävä tällaisten laskelmien ulkopuolelle maksuvalmiusvaatimukset, jotka johtuvat tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisesta.

5. Jos luottolaitoksella on lyhyt positio, joka on katettu vakuudettomalla arvopaperien lainaksi ottamisella, luottolaitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa 100-prosenttisesti arvopapereiden tai muiden lyhyeksi myytävien varojen markkina-arvoa, ellei luottolaitos ole lainannut niitä ehdoin, jotka edellyttävät niiden palauttamista vasta 30 kalenteripäivän jälkeen. Jos lyhyt positio katetaan arvopapereilla toteutettavalla vakuudellisella rahoitustoimella, luottolaitoksen on oletettava, että lyhyt positio pidetään voimassa koko 30 kalenteripäivän jakson ajan ja että siihen sovelletaan 0 prosentin ulosvirtausastetta.

***** Komission delegoitu asetukset (EU) 2017/208, annettu 31 päivänä lokakuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutuksista laitoksen johdannaistransaktioille aiheutuvia vakuustarpeita vastaavia likviditeetin lisäulosvirtauksia koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 33, 8.2.2017, s. 14).”

b) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Vakuutena saatuja talletuksia ei pidetä 24, 25, 27, 28 tai 31 a artiklaa sovellettaessa velkoina, mutta niihin sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 1–6 kohdan säännöksiä. Saadun käteisen määrää, joka ylittää vakuutena saadun käteisen määrän, on käsiteltävä talletuksina 24, 25, 27, 28 tai 31 a artiklan mukaisesti.”

c) Kumotaan 11 kohta.

d) Korvataan 12 kohta seuraavasti:

”12. Perusarvopapereiden välityspalveluiden tarjoamisen osalta liiketoimiin, joissa luottolaitos on kattanut asiakkaan lyhyeksi myynnin täsmäyttämällä sen sisäisesti toisen asiakkaan varoihin, eikä varoja pidetä likvideinä varoina, on sovellettava 50 prosentin ulosvirtausastetta ehdollisen velvoitteen osalta.”

20) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Likviditeettisopimuksen käyttämätön sitova määrä, joka on annettu arvopaperistamista varten perustetulle erillisyyhtiölle, jotta tämä voisi hankkia muita omaisuuseriä kuin arvopapereita asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan

asiakkaita, on kerrottava 10 prosentilla siltä osin kuin se ylittää asiakkailta kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrän ja kun enimmäismäärä, joka voidaan ottaa käyttöön, on sopimusperusteisesti rajattu kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrään.”

b) Korvataan 9 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 3 kohdan g alakohdassa säädetään, jos kyseiset edistämislainat siirretään välittäjänä toimivan toisen luottolaitoksen kautta (pass through -lainat), välittäjänä toimiva luottolaitos voi soveltaa symmetristä sisään- ja ulosvirtausta. Sisään- ja ulosvirtaus on laskettava soveltamalla käyttämättömään vastaanotettuun ja myönnettyyn sitovaan luottojärjestelyyn tai likviditeettisopimukseen astetta, jota sovelletaan siihen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, ja noudattamalla muuten siihen tämän kohdan nojalla sovellettavia ehtoja ja edellytyksiä.”

c) Kumotaan 10 kohta.

21) Lisätään 31 a artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Sellaisista veloista ja sitoumuksista johtuvat ulosvirtaukset, jotka eivät kuulu tämän luvun muiden säännösten soveltamisalaan

1. Luottolaitosten on kerrottava 100 prosentin ulosvirtausasteella kaikki muut kuin 24–31 artiklassa tarkoitetut velat, jotka erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa.
2. Jos muille kuin rahoitusalan asiakkaille rahoituksen myöntämiseksi 30 kalenteripäivän sisällä tehtyjen muiden kuin 24–31 artiklassa tarkoitettujen sopimusten kokonaismäärä ylittää kyseisiltä muilta kuin rahoitusalan asiakkailta 32 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettujen sisäänvirtausten määrän, ylittävään osaan on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta. Tätä kohtaa sovellettaessa muita kuin rahoitusalan asiakkaita ovat esimerkiksi luonnolliset henkilöt, pk-yritykset, yritykset, valtiot, kansainväliset kehityspankit ja julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset, mutta niitä eivät ole rahoitusalan asiakkaat ja keskuspankit.”

22) Muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Luottolaitosten on sovellettava 100 prosentin sisäänvirtausastetta 1 kohdassa tarkoitettuihin sisäänvirtauksiin, mukaan lukien erityisesti seuraavat sisäänvirtaukset:

- a) maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 kalenteripäivää, keskuspankeilta ja rahoitusalan asiakkailta;
- b) maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 kalenteripäivää, asetuksen (EU) N:o 575/2013 162 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvistä liiketoimista;
- c) maksut 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvistä arvopapereista;

- d) keskeisiin indekseihin sisältyvien oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden positioista johtuvat maksut edellyttäen, että niitä ei lasketa kahteen kertaan likvidien varojen kanssa. Kyseiset maksut sisältävät maksut, jotka erääntyvät sopimuksen perusteella 30 kalenteripäivän kuluessa, kuten käteisosingot niistä keskeisistä indekseistä ja käteinen niistä oman pääoman ehtoista rahoitusvälineistä, jotka on myyty mutta joita ei ole vielä selvitetty, jos niitä ei voida pitää likvideinä varoina II osaston mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tässä kohdassa säädettyihin sisäänvirtauksiin on sovellettava seuraavia vaatimuksia:

- a) muilta kuin rahoitusalan asiakkailta tulevista maksuista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 kalenteripäivää, lukuun ottamatta kyseisiltä asiakkailta tulevia maksuja, jotka aiheutuvat ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvistä liiketoimista tai erääntyvistä arvopapereista, on vähennettävä lainapääoman maksamisen yhteydessä 50 prosenttia niiden arvosta. Tätä alakohtaa sovellettaessa ilmaisulla muut kuin rahoitusalan asiakkaat on sama merkitys kuin 31 a artiklan 2 kohdassa. Luottolaitokset, jotka toimivat välittäjinä ja jotka ovat saaneet 31 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen vähintään yhden jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustamalta ja tukemalta luottolaitokselta edistämislainan maksamiseksi lopulliselle edunsaajalle taikka jotka ovat saaneet vastaavan sitoumuksen kansainväliseltä kehityspankilta tai julkisyhteisöltä tai julkisoikeudellisesta laitokselta, voivat kuitenkin ottaa sisäänvirtauksen huomioon siihen ulosvirtauksen määrään saakka, jota ne soveltavat vastaavaan sitoumukseen kyseisten edistämislainojen siirtämiseksi;
- b) maksut, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 192 artiklan 2 alakohdan määritelmän mukaisesta vakuudellisesta luotonannosta ja kyseisen asetuksen 192 artiklan 3 alakohdan määritelmän mukaisista pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 kalenteripäivää, on kerrottava
- i) 0 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan mukaisina minkä tahansa 10 artiklassa tarkoitetun tason 1 varojen luokan likvideinä varoina, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja;
- ii) 7 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan mukaisina 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun varojen luokan likvideinä varoina;
- iii) 15 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 11 artiklan mukaisina minkä tahansa 11 artiklassa tarkoitetun tason 2A varojen luokan likvideinä varoina;

- iv) 25 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 13 artiklan mukaisina minkä tahansa 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i, ii tai iv alakohdassa tarkoitettun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;
- v) 30 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 12 artiklan mukaisina 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;
- vi) 35 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 13 artiklan mukaisina minkä tahansa 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii tai v alakohdassa tarkoitettun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;
- vii) 50 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää tämän asetuksen 7 ja 12 artiklan mukaisina minkä tahansa 12 artiklan 1 kohdan b, c tai f alakohdassa tarkoitettun tason 2B varojen luokan likvideinä varoina;
- viii) tämän asetuksen 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritetyllä vähimmäisarvonleikkauksen mukaisella prosenttimäärällä, jos niiden vakuutena on varoja, joita – riippumatta siitä, käytetäänkö niitä uudelleen toisessa liiketoimessa – voitaisiin pitää 7 ja 15 artiklan mukaisina samantasoisina yhteissijoitusyrityksissä olevina osakkeina tai osuuksina kuin kohde-etuutena olevat likvidit varat;
- ix) 100 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, jotka eivät kuulu yhteenkään tämän alakohdan i–viii alakohdassa tarkoitettuun ryhmään.

Sisäänvirtausta ei kuitenkaan saa hyväksyä, jos luottolaitos käyttää vakuutta lyhyen position kattamiseen 30 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti;

- c) maksuihin sopimukseen perustuvista seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvistä limiittiluotoista, joiden vakuutena on epälikvidejä varoja, voidaan soveltaa 50 prosentin sisäänvirtausta. Tällaiset sisäänvirtaukset voidaan ottaa huomioon vain, jos luottolaitos ei käytä lainoille alun perin saamaansa vakuutta lyhyiden positoiden kattamiseen;
- d) maksut, joita velallinen luottolaitos käsittelee 27 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja talletuksia keskuslaitoksessa, on kerrottava vastaavalla symmetrisellä sisäänvirtausasteella. Jos vastaavaa astetta ei voida määrittää, on sovellettava 5 prosentin sisäänvirtausastetta;
- e) 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvien vakuudellisten vaihtosopimusten ja muiden liiketoimien, jotka noudattavat samaa muotoa, on johdettava sisäänvirtaukseen, jos lainaksi annettuihin varoihin sovelletaan 2 luvun mukaista alempaa arvonleikkausta kuin lainaksi otettuihin varoihin. Sisäänvirtaus on laskettava kertomalla lainaksi annettujen varojen

markkina-arvo lainaksi otettuihin varoihin sovellettavan sisäänvirtausasteen ja lainaksi annettuihin varoihin sovellettavan sisäänvirtausasteen erotuksella b alakohdassa tarkoitettujen tasojen mukaisesti. Tätä laskentaa varten on sovellettava 100 prosentin arvonleikkausta omaisuuseriin, joita ei katsota likvideiksi varoiksi;

- f) jos takaisinmyyntitransaktioiden, arvopapereiden lainaksi antamisten, vakuudellisten vaihtosopimusten tai muiden liiketoimien, jotka noudattavat samaa muotoa, kautta saatu vakuus, joka erääntyy 30 kalenteripäivän aikajänteellä, käytetään sellaisten lyhyiden positioiden kattamiseen, jotka voidaan jatkaa yli 30 kalenteripäivän jaksolle, luottolaitoksen on oletettava, että tällaiset takaisinmyyntitransaktiot, arvopapereiden lainaksi antamiset, vakuudelliset vaihtosopimukset tai muut liiketoimet, jotka noudattavat samaa muotoa, uusitaan ja että ne eivät johda käteisen sisäänvirtauksiin, jotka vastaavat tarvetta jatkaa lyhyen position kattamista tai ostaa takaisin kyseiset arvopaperit. Lyhyet positiot sisältävät sekä tapaukset, joissa luottolaitos on myynyt täsmäytetyssä kirjanpidossa arvopaperin suoraan lyhyeksi osana kaupankäynti- tai suojausstrategiaa, ja tapaukset, joissa täsmäytetyssä kirjanpidossa luottolaitos on ottanut arvopaperin lainaksi tietyksi ajaksi ja antaa sen edelleen lainaksi pitemmäksi ajaksi;
 - g) käyttämättömiä luottojärjestelyitä tai likviditeettisopimuksia, joihin sisältyvät keskuspankin myöntämät käyttämättömät sitovat likviditeettisopimukset, ja muita kuin 31 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa ja 34 artiklassa tarkoitettuja saatuja sitoumuksia ei oteta sisäänvirtauksena huomioon;
 - h) maksut luottolaitoksen itsensä tai arvopaperistamista varten perustetun erillisyyhtiön, johon luottolaitoksella on läheiset sidokset, liikkeeseen laskemista arvopapereista on otettava huomioon nettomääräisesti sisäänvirtausasteella, jota sovelletaan kohde-etuutena olevaan omaisuuserään tämän artiklan mukaisesti sovellettavan sisäänvirtausasteen perusteella;
 - i) lainat, joiden sopimuksenmukainen päättymispäivä on määrittelemätön, on otettava huomioon 20 prosentin sisäänvirtausasteella edellyttäen, että sopimuksessa sallitaan luottolaitoksen nostavan varoja tai pyytävän maksun suorittamista 30 kalenteripäivän kuluessa.”
- b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten sekä luottojohdannaisten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset on laskettava nettomääräisesti 21 artiklan mukaisesti ja kerrottava 100 prosentin sisäänvirtausasteella nettosisäänvirtauksen tapauksessa.”

23) Muutetaan 34 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) likviditeetin tarjoajalla ja vastaanottajalla on alhainen likviditeettiriskiprofiili sen jälkeen, kun on sovellettu 1 kohdan mukaisesti ehdotettua korkeampaa sisäänvirtausastetta ja kun on sovellettu kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettua ulosvirtausastetta;”

b) Korvataan c alakohhta seuraavasti:

”c) likviditeetin saajan likviditeettiriskiä otetaan asianmukaisesti huomioon likviditeetin tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.”

24) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Ylimääräisten likvidien varojen määrä: tämä määrä koostuu osatekijöistä, jotka määritellään seuraavassa:

a) tason 1 varoiksi katsottavien kattamattomien joukkolainojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 1 likvidien varojen arvoa arvonneikkausten jälkeen, lukuun ottamatta tason 1 katettuja joukkolainoja, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvä transaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa;

b) tason 1 varoiksi katsottavien katettujen joukkolainojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 1 katettujen joukkolainojen arvoa arvonneikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvä transaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa;

c) tason 2A varojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 2A varojen arvoa arvonneikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvä transaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa; ja

d) tason 2B varojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 2B varojen arvoa arvonneikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvä transaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa.”

b) Kumotaan 5 kohta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä on sovellettava [18 kuukauden kuluttua muutasetuksen julkaisemispäivästä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13.7.2018

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER